

Kim sorumlu?

Malatya'da Vatan Başmühürünü Ahmet Emin Yalman'a sıkılan kurşunlar bütün hür basın mensuplarını üzdü; meslektaşların hemen hemen hepsi pek hisli davrandılar; çünkü bu hareket yalnız Ahmet Emin Yalman'a bir tecavüz olmaktan ibaret değildir; diğer inkılâpçı, ileri görüşlü, gerçek Müshuman gazete mensuplarını da hedef tutan bir tehdittir.

Yalman'ın kendisi de bilir ki, hatâları vardır; bunlardan biri Nazım Hikmet'i müdafaa etmesidir, o zaman kendisine cevap verdiğim ve yanıldığını ibtar ettiğim için bana dargındır; fakat emin olsun ki, mâruz kaldığı suikast beni başkalarından az üzmemiştir; bu üzüntüyü ancak şifa bulduğunu duymakla savuşturmuş bulunuyorum.

Tecavüzden sonra birçok kimse bana:

— Bundan kim sorumludur?

Dediler. Etrafta birbirini tutmayan o kadar garip rivayetler dolaştı ki, bir particilik hareketi sananlar oldu; bazıları Demokrat Parti tarafından tertiplendiğini, bazıları Halk Partisinin eseri olduğunu, bazıları ise Millet Partisi tarafından hazırlandığını söylediler; pek çabuk anlaşıldı ki, bunların hepsi yalandır. Şimdi ise İslâma aykırı olan mürşidlik ve tarikatçılık yolu ile halk arasında manevî saltanat kurmak isteyen bir takım riyacı din simsarları üzerinde duruluyor ve sanırım ki, bu iz ilgilileri hakikate götürecektir; bununla beraber bu nokta benim için değil ancak polis için mühimdir.

Her kötülüğün ardında onun sebepleri vardır; mühim olan, o sebepleri açıklamak ve gidermektir, zira sebepler giderilmezse kötülüklerin ardı kesilmez...

Daima yazdığım gibi bu memlekette irtica yoktur, fakat mürteci vardır. Bu mürteciler yalnız otuz kırk sene evvelki öğretimle yetiştirilmiş ve bugün kırk elli yaşından yukarı kimseler olsalardı «Medresenin eseridir» diyebilirdik; fakat tabancayı sıkın ve onun arkadaşları, yirmi ile kırk arasındaki Cumhuriyet nesline mensupturlar; işte üzerinde durulacak nokta budur.

Çeyrek asır evvel «İslâm dinini hurafelerden temizliyelim!» derken büsbütün yok ettik; yâni «vur!» dediler, öldürdük. Okullardan din dersleri kaldırıldı, bir takım yobazlarla balis ve hamiyetli din adamları müsavi tutuldu, göz göre göre kurunun yanında yaş da yandı; yeni nesil kendisini manevî bir boşluk içinde buldu, o boşluğu doldurmak için uydurulan putlar işe yaramadı; gizliden gizliye bir din karaborsası kuruldu, din simsarları bir kısım gençleri avuçlarının içine aldılar, din diye bir takım hurafeler öğrettiler, onlar üzerinde manevî bir saltanat kurdular, gerçek Müslümanlığın yerine sahtesini sürdürdüler; doğrunun boşalan yerini yalan aldı; gerçek İslâmcıların vazifeleri sahte dincilerin ellerine geçti; ahlâksızlık çoğaldı, riya arttı, rezaletler birbirini kovaladı. Çeyrek asır evvel din bahsindeki hedefimizi «yalnız hurafeleri temizlemek ve gerçek Müslümanlığı kuvvetlendirmek» diye tesbit etseydik Malatya'da silâh patlamazdı, çünkü gençler İslâm dininde zorlama olmadığını, fikir hürriyetine hürmet gerektiğini, bugünkü sapıkların yarın hidayete ermeleri ihtimali bulunduğunu, hele insan öldürmenin en büyük cinayet olduğunu bileceklerdi.

Atatürk 1928 de şöyle demişti: «Bizim dinimiz en mâkul ve en tabii bir dindir ve ancak bundan dolaydır» ki, son din olmuştur.»

Atatürk hurafeleri işaret ederek «Vur!» dedi; fakat onun yanındaki-lerden birçokları, dalkavuk ve kraldan ziyade kralcı olduklarından, İslâm dinini öldürdüler, pire için yorgan yaktılar.

Malatya hâdisesinden kimlerin sorumlu olduklarını akıl sahipleri artık anlamışlardır.

Bu hâdise dolayısıyla bazı inkılâp yobazları gerçek İslâmcıları da tarizlerine hedef tutuyorlar; bilsinler ki, İslâm'da her nevi taassup caiz değildir ve inkılâpta taassup gösterenlerin değerleri menfaat denilen puta tapan din simsarlarından daha fazla değildir.

Kadircan KAFLI

